

[Annette Just]

hr. Ivar Nørgaard fuldstændig ret i, at nu skal vi have en seriøs gennemgang af hele sagen i Markedsudvalget og i underudvalget. Jeg synes, det er en glimrende idé, og vi skal også have ordentlige oplysninger. Jo flere oplysninger, desto mere sikker er jeg på, at det bliver endnu et nej.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne gentage og bekræfte, at det selvfølgelig skal være muligt at trænge dybere ned i disse ting, men i virkeligheden skulle det ikke være nødvendigt. Men hvis fru Annette Just finder det nødvendigt også at stille det spørgsmål, om det er juridisk bindende, vil vi naturligvis sørge for, at argumenterne for, at det er tilfældet, også vil blive fremlagt.

Jeg vil bare her til sidst minde fru Annette Just om, at der her er tale om en mellemfolkelig aftale, og at det er Den Internationale Domstol i Haag, der skal afgøre en mellemfolkelig aftales holdbarhed, hvis en af staterne vil anlægge sag.

Kent Kirk (KF):

Jeg var ikke sikker på, at jeg nogen sinde skulle komme til at savne hr. Glistrup her i Folketinget, men det har jeg rent faktisk gjort i dag, for hvis der var en ting, som hr. Glistrup virkelig forstod sig på, var det dansk Europapolitik, og derfor var der dengang en meget stærk og konsekvent linie i den måde, hr. Glistrup forfægtede sine europæiske synspunkter på. Vi må desværre konstatere, at efter at hr. Glistrup blev nødt til at forlade Fremskridtspartiet, har tingene ændret sig, så jeg har savnet hr. Glistrup i denne debat.

De Konservative støtter disse lovforslag og kan dermed anbefale et ja ved den kommende folkeafstemning. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige til de 49,7 pct., der stemte ja i 1992, at det skyldes, at disse lovforslag efter vores opfattelse sikrer det danske medlemskab af EF på en sådan måde, at vi også kan fungere som et fuldgyldigt medlem. Derfor er det meget vigtigt, at de 49,7 pct. også forstår, at ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 er det vigtigt, at man kommer frem og får bekræftet jaet, så der ikke kan være nogen som helst tvivl om, at Danmark skal fortsætte som medlem af EF. For én ting er helt klar: den goodwill, den kas-

sekredit, vi har haft i EF, er brugt op, og det vil sige, at hvis vi ikke får sat tingene på plads her i maj 1993, vil vi stå i en overordentlig vanskelig situation i forhold til vore EF-partnere.

Til nejsigerne kan vi også roligt sige, at det er et andet grundlag, de skal tage stilling til; alle de spørgsmål, som skabte usikkerhed under hele debatten sidste år, er nu afklarede. Udenrigsministeren har været inde på, at alle spørgsmål vedrørende folkepensionen og forholdet til den sociale dimension er afklarede; der er ingen, der kan komme og bestemme noget angående den danske folkepension. Alle de spørgsmål, der blev rejst om Europas Forenede Stater, bl.a. af fru Annette Just, er jo også afklarede med Edinburghafgørelsen, idet det er suveræne stater, der har indgået denne aftale, og det samme gælder for spørgsmålene om Den Økonomiske og Monetære Union, det forsvarspolitiske samarbejde, det retlige samarbejde og unionsborgerskabet. Så når vi først stemmer ja til at godkende Edinburghafgørelsen og derefter ratificerer Maastrichttraktaten, har vi skabt et nyt grundlag, som den danske befolkning kan tage stilling til.

En anden ting, som vi kan konstatere ud fra debatten i dag, er, at dansk EF-politik i virkeligheden er blevet konsolideret i 1992 og 1993. I dag er der jo et kæmpestort flertal i både Folketinget og den danske befolkning for det danske medlemskab, og derfor kan vi jo i virkeligheden forene både ja- og nejsigerne ved den nye folkeafstemning. Nu drejer det sig om det danske medlemskab, Danmarks placering i EF, og ved at stemme ja den 18. maj, ved at bekræfte de lovforslag, som vi vedtager her i Folketinget i løbet af marts måned, kan vi sikre, at Danmark ikke bliver isoleret, men fortsat kan øve indflydelse på hele den europæiske udvikling.

Vi kan jo også sige til både hr. Sørensen og fru Jensen, at nu er det dem, der kommer til at afgøre Danmarks endelige placering i EF, og skal der senere ske nogen som helst ændringer her, har 7 partier indgået en aftale om, at det igen bliver hr. Sørensen og fru Jensen, der får afgørelsen. Derfor kan man roligt gå ud og sikre lovforslagene ved at stemme ja ved den kommende folkeafstemning. Det vil stadig væk være hr. Sørensen og fru Jensen, der kommer til at afgøre, hvilke ændringer der skal ske fremover.